

HỒI HƯƠNG

Trong buổi sinh hoạt Thiền, hàng tuần tại Thư viện Sacramento, với sự giảng dạy, hướng dẫn của Thầy Không Chiếu. Lần đó tôi có nêu lên thắc mắc là: Ngày xưa, khi đi chùa đọc Kinh mỗi ngày rằm, những lời cầu nguyện với Đức Quan Thế Âm Bồ Tát khi mình gặp hoạn nạn, khó khăn cần vượt qua, hay là bệnh hoạn cầu nguyện đến Ngài Dược Sư Lưu Ly Quang Vương Phật. Bây giờ tu tập Thiền, tôi không còn niệm hay nghĩ đến lời cầu nguyện này khi đang ngồi bên giường với người nhà, trong phòng cấp cứu ở bệnh viện, có người thân nhắc tôi nên cầu và chỉ người bệnh niệm Đức Dược Sư, để mong vượt qua tật bệnh này. Tôi đã không làm như vậy, tôi chỉ biết là tôi đang ngồi yên lặng trong khi chờ y tá, bác sĩ khám và tìm bệnh, không hề sợ sệt, trong tôi có sự trống rỗng. Câu hỏi như vậy tôi có giúp gì cho người bệnh không?.

Thầy Không Chiếu từ bi chậm rãi giảng dạy: Yên lặng, trống rỗng là chỉ giúp cho mình, không giúp người bệnh, sau mỗi thời Thiền chúng ta làm gì? Một số trả lời là “Hồi Hương!” Thầy nói đúng! Chúng ta Hồi Hương là điều cần giúp cho người bệnh lúc bấy giờ.

Điều này làm tôi vô cùng đắc ý.

Vài tháng sau, trong kỳ du lịch ở nước ngoài, sau một ngày ngồi tàu để tham quan sông núi, ngồi xe một tiếng đến khách sạn nghỉ, tôi thu xếp đi ngủ sớm dù không mệt và buồn ngủ, tôi lên giường với miếng vải che mắt, thở nội lực vài cái, rồi theo dõi hơi thở để giúp đi vào giấc ngủ dễ hơn...thì bỗng dưng tôi thấy người đàn bà, không già, không trẻ, mặc bộ quần áo mà tôi không nhìn ra là người nước nào, dù tôi đang ở miền núi Trung Quốc, cô ta đi tới đi lui, đứng lên lại ngồi xuống, nhất cử nhất động đều nhìn tôi chằm chằm, muốn tôi phải chú ý, muốn tôi phải nhìn, vĩa tôi lúc đó nói rằng tôi không hề biết người này, cả ngày ngồi thuyền đi trên sông cũng không hề gặp, cũng không phải người thân hay bạn bè tôi, vậy là ai? tôi chợt nghĩ ra là Ma, đã đi vào giấc ngủ tôi, rồi tôi nhớ đến lời Thầy Không Chiếu dạy: "Muốn giúp đỡ cho người không gì bằng Hồi Hương công đức mình có được là họ nhận được đầy đủ và ngay lập tức", và tôi thực hành liền: "Tôi xin hồi hương công đức ngày hôm nay có được và cầu nguyện cho Dì Nữ được siêu thoát và Dì Nữ đi đi, đừng ở lại nơi này nữa!" Và kỳ lạ thay ý nghĩ trong đầu vừa dứt là người phụ nữ kia cũng biến mất. Rồi tôi chìm vào giấc ngủ nhẹ nhàng.

Vài ngày sau, khi chuyến du lịch kết thúc, trên đường trở về VN, tôi nghe những người bạn đi cùng, họ nhắc đến khách sạn đầu tiên tôi ghé là có “Ma”, như vậy là tôi đã thấy “ma” trong giấc ngủ mình, cô ta không nhát, không làm tôi sợ. Tôi đã Hồi Hương giúp cô ta được nhẹ nhàng ra đi, cảm giác của tôi hôm đó rất nhẹ nhàng, thanh tịnh, và tôi đi vào giấc ngủ thật mau.

Con cảm ơn lời dạy của Thầy Không Chiếu, Thầy đã hướng dẫn con từng bước trên con đường Tâm linh.

Nguyện cầu Thầy sức khỏe dồi dào để tiếp tục con đường hoằng pháp lợi sanh, và hướng dẫn thiền sinh chúng con trên đường về cõi Phật.

Nam mô Bổn Sư Thích Ca Mâu Ni Phật.

Như Chơn

Hội Thiền Tánh Không Sacramento 2015